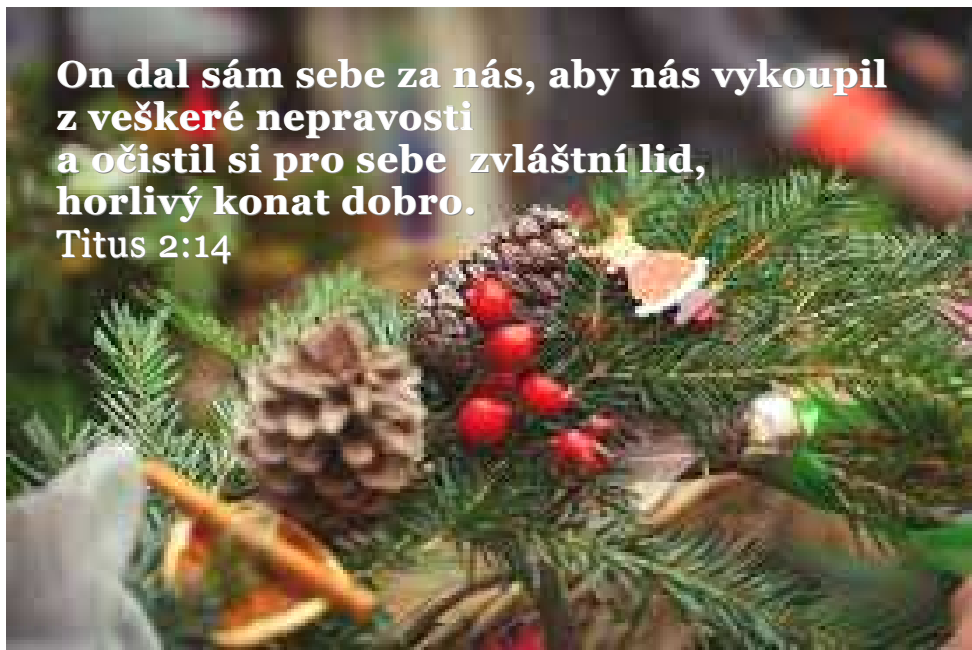


Sborové noviny



prosinec 2019

On dal sám sebe za nás, aby nás vykoupil
z veškeré nepravosti
a očistil si pro sebe zvláštní lid,
horlivý konat dobro.
Titus 2:14



- Úvodník: Advent a věrné správcovství
- Přednáška o knize Zjevení
- Naučme se chodit s Pánem
- Modlitba
- Narozeniny a oznámení

Proto ať nás všichni pokládají za služebníky Kristovy a správce Božích tajemství. Od správců se nežádá nic jiného, než aby byl každý shledán věrným.

1. Korintským 4:1-2

Milí bratři a milé sestry,



máme tady prosinec a s ním i adventní čas zakončený vánočními svátky. O Vánocích si křesťané připomínají narození Krista. Co však budou slavit lidé, kteří se za křesťany nepovažují? Jistě se budou snažit vytvořit atmosféru klidu a pohody. Nakoupí dárky, aby udělali svým blízkým radost. Napečou cukroví a uvaří dobré jídlo. Bez něj by to přece nebyly pohodové svátky. Lidé budou slavit Vánoce, ale mnozí nevědí, co vlastně slaví. My jim můžeme pomoci. Ukažme jim smysl Vánoc a naši radost z narození Spasitele. Boží Syn opustil nebeskou slávu a dobrovolně se rozhodl přijít na zem, aby zachránil lidstvo před zkázou. Jeho rozhodnutí bylo vedeno láskou k nám lidem. Vánoce jsou příležitost nejen si to připomínat, ale i projevovat vděčnost. My máme také svobodnou vůli, a je na nás, zda přijmeme pozvání k budování Božího království. Máme schopnost činit rozhodnutí a naplňovat Boží záměry.

Jsme dobrými služebníky Kristovými a správci Božích tajemství? Úvodní verš nás k tomu vybízí. Jsme povolání k radostnému a smysluplnému životu. Pozvání jsme dostali z milosti a tak uvolňujme tuto milost i pro druhé. Ukažme ostatním během vánoc, že žijeme jako služebníci Kristovi.

Apóstol Pavel nám píše, že lidé nás mají pokládat za správce Božích tajemství (1. Kor. 4,1). Otázkou je: Co je Boží tajemství? Od-

pověď nalézáme v listě Koloským. **Chci, abyste povzbuzeni v srdci a spojení láskou hluboce pochopili a plně poznali Boží tajemství, jímž je Kristus.** (Kol. 2,2)

Věřím, že těch Božích tajemství nám bylo svěřeno více, ale to hlavní je Pán Ježíš Kristus. Úvodní verš dále pokračuje: **Od správců se nežadá nic jiného, než aby byl každý shledán věrným.** (1. Kor. 4,2.) A jsme u toho – **být věrný správce.**

Věrný - víme, co znamená věrnost v manželství. Být věrný Bohu znamená, že jej nezapřeme. Věrnost v pracovních povinnostech znamená, že jsme spolehliví a zodpovědně plníme své úkoly.

Správce – pečuje o to, co mu bylo svěřeno do správy. Udržuje svěřený majetek. Naše správcovství má tedy co do činění se zodpovědnou službou. Bůh se nám zjevil v osobě Pána Ježíše Krista a my máme o toto zjevení pečovat, ale i důvěryhodně přinášet lidem.

Během Vánoc slyšíme, jak někteří hovoří o „Ježíškovi“. Zde se nám nabízí příležitost vysvětlit, že v jesličkách narozený Syn Boží je ten, který má veškerou moc na nebi i na zemi a jeho jméno „Ježíš Kristus“ je nad každé jméno. Chci vás povzbudit, nemlčme o Vánocích. Připomeňme lidem, co vlastně slavíme. Vánoční období nám poskytuje vhodné příležitosti. Chci vás vést k zamyšlení, abychom adventní čas využili rovněž na zkoumání sebe samých. Jsme věrní správci? Především v tom zkoumání buďme upřímní.

Přeji Vám pokojné adventní dny a požehnaný čas vánoční.

LUMÍR FOLVARČNÝ

PŘEDNÁŠKA O KNIZE ZJEVENÍ

Ve dnech 18. 10. a 29. 10. jsme měli v našem sboru možnost navštívit přednášku o knize Zjevení, kterou si pro nás připravil Jakub Koziel. Tato nelehká a pro někoho až děsivá kniha v sobě skrývá poselství, které je důležité i dnes. Jak Zjevení rozumět? Jde to vůbec? Co se skrývá za tím vším?

Pokud jste se v tyto termíny nemohli dostavit, přinášíme vám aspoň v krátkosti obsah přednášky a těšíme se na další podobné akce.

Existují **čtyři hlavní pohledy**, možná by se dalo i říct výklady, na knihu Zjevení. Jsme zvyklí o této knize uvažovat jako o přesném scénáři konce našeho světa, který je nevyhnutelný a následuje v chronologickém pořadí. Kniha Zjevení však není psaná chronologicky. Jak se např. může Jan klanět beránkovi ve čtvrté kapitole, když se beránek narodí až ve dvanácté kapitole? Je to kniha plná symbolů. Nikdo z nás si patrně nemyslí, že Pán Ježíš je doslovně beran se sedmi očima. Kniha Zjevení je knihou apokalyptickou – byl to specifický styl v době kdy byla kniha psaná (1. století po Kristu), podobně jako například kniha Henochova. Tato literatura byla velmi oblíbená u Židů i křesťanů. Pomocí šifer narážela na různé nešvary římské nadvlády a zdůrazňovala Boží vítězství. Protože nám dnes takový druh literatury nic neříká, ignorujeme původní význam Zjevení a naučili jsme se ho chápat po svém.

1. Duchovní (idealistický) pohled. Tento pohled nevidí knihu Zjevení zasazenou do žádného dějinného období světa. Jednoduše znázorňuje střet sil Boží a satanovy armády pomocí různých barvitých líčení.

Ačkoli chápeme, že kniha Zjevení je něčím víc (*proroctvím* – Zj 1,3), je třeba vědět, že mnohé věci v Novém zákoně, které se snažíme brát „fyzicky“, jsou myšleny duchovně. Například jsme označení pečeti Ducha svatého (2Kor 1,22; Ef 1,13. 4,30) a chápeme to duchovně, ale pečeť či znamení šelmy (666) musí být najednou něčím fyzickým? Podobně Jakub cituje starozákonní proroctví „znovu postavím Davidův zbořený stánek“ (Sk 15,16), ale jasně to vztahuje k tomu, že se obracejí pohané (Sk 15,14), a ne k nějaké fyzické stav-

bě chrámu v tisíciletém království, jak by si někteří mohli myslet.

2. Částečně pretérický pohled. Podle tohoto pohledu se kniha Zjevení týkala především první církve, šelmy rouhající se Bohu představují římské císaře, co se nechali oslavovat jako bohové. Konec „světa“ znamená konec římského impéria. Kniha vyvrcholila pádem Jeruzaléma nebo pádem Říma.

Tento pohled je nejvíce zastáván v odbornějších kruzích a má nejvíce důkazů. Jan skutečně narážel na dobové události (výbuch Vesuvu, pád Jeruzalémského chrámu), dobové legendy (legenda o vzkříšení Nera), skutečné dobové hrozby (Parthské barbary). Kniha Zjevení je taky protkána jako nádherná mozaika nářkami, parafrázemi a citacemi ze Starého zákona (300-400 odkazů). Tento pohled má obrovskou výhodu v tom, že neignoruje původní posluchače, což jiné pohledy dělají. Jan však psal konkrétním lidem v 1.století: *Já Jan, váš bratr a spoluúčastník soužení...* (Zj 1,9 ČSP) To neznamená, že se nás Zjevení vůbec netýká, ale určitě ne takovým způsobem, jak si mnozí představují.

3. Historický pohled. Tento pohled roztahuje knihu do celých dějin. Jednotlivé pohromy představují různé dějinné události – vzestup Islámu, morová epidemie, římské papežství, Velká francouzská revoluce atd.

Tento pohled zastávali reformátoři a viděli římskokatolickou církev jako onu nevěstku na šelmě a papeže jako antikrista. (Později byl za antikrista považován Napoleon Bonaparte.) Problém je v tom, že jednotliví vykladači se nemohou shodnout, co k čemu v dějinách přiřadit (např. představují kobylinky trápící lidi morovou epidemií v Evropě či něco jiného?) Jinými slovy, kolik vykladačů, tolik pohledů. A navíc tento pohled zužuje světové dějiny jen na dění v Evropě a Severní Americe – tudíž západní svět a naprosto pomíjí dějiny v Africe a Asii, ale vždyť právě tam vznikla a rostla církev.

4. Futuristický pohled. Nám asi nejznámější pohled, ve kterém jsme možná byli vychovávaní. V dějinách církve nikdo o knize neuvažoval jako o něčem, co se vyplní ve vzdálené budoucnosti. Až v 19. století začali adventisté a později další evangelikálové vytvářet

„jízdni řády konce světa“. To se stalo později velmi populární.

Podle tohoto pohledu představují jednotlivé symboly, např. kobylky s bodci věci z našeho současného světa (tedy konce věku) – vrtulníky s bojovým plynem. Nebyl jediný dnešní papež nebo americký prezident, který by nebyl označený za antikrista. Nutno dodat, že Zjevení nemluví přímo o antikristu, ale o šelmách. Hořící hora jménem Pelyněk byla identifikována jako výbuch Černobylu (ukrajinsky Pelyněk). A několikrát byl předpovězen Kristův příchod (neznámější datum bylo 1988). Znovu a znovu se tento pohled mýlil a bude se mýlit dále, protože knihu Zjevení nelze vykládat futuristickým pohledem.

Jako nejrozumnější řešení mi přijde kombinace částečně pre-terického a duchovního pohledu. Kniha Zjevení byla napsána jako povzbuzení pro první církev, která byla pronásledována římskou říší. Zároveň má Zjevení duchovní přesah a skrze celé dějiny až do dnešních dnů se křesťané, kteří jsou utiskováni, mohou duchovně s knihou Zjevení ztotožňovat a nacházet v ní útěchu. Stejně jako Bůh svrhl téměř neporazitelnou římskou říší, svrhne všechny ostatní krutovlády, které se pozvedají proti Bohu. Kniha Zjevení není totiž o násilném konci světa, ale o konci násilného světa.

Jakub Koziel

NAUČME SE CHODIT S PÁNEM

Bratři a sestry, až budete číst tento můj příspěvek do našich Sborových novin, bude už čas adventu, čas příprav a očekávání. Bude pro vás časem velkého shonu, abyste vše připravili na krásné prožití Vánoc a konce roku nebo časem, kdy se ve všeobecném shonu okolo nás zastavíte, abyste strávili chvíle s Kristem a Duchem svatým? Bude to čas, kdy v obecnství s Ním načerpáme a budeme světlem a solí pro své okolí? Nelze být světlem ze své síly, náš život má ukazovat na Krista v nás! Kolik prostoru v našem životě má?

Dnes je na Slovensku pohřeb 35letého bratra, který prohrál boj s nemocí rakovinou. Také nedávno v Bratislavě podlehla při převozu do nemocnice svým těžkým zraněním z hrubého napadení

mladá 34letá sestra ze sboru AC O.D. v Bratislavě. Možná se ptáte: „Kde byl Bůh? Proč to dopustil? Proč je neochránil a nezachránil?“ A mnoho podobných otázek vám může přijít na mysl. BYL S NIMI! Vždyť Bůh řekl: „Nikdy tě neopustím a nikdy se tě nezřeknu.“ Proto smíme říkat s důvěrou: „Pán při mně stojí, nebudu se bát. Co mi může udělat člověk?“ (Žd 13,5-6)

Ztráta blízkých je vždy velmi bolestná, ale i v tom je Pán s námi a potěšuje nás. Nemáme jinou účinnou pomoc a útěchu, než blízké obecenství s milovaným a vždy milujícím Pánem. On je věrný a vždy ochotný být s námi a pomoci nám s každou věcí, s každým naším problémem a bojem.

Milujeme Krista a On miluje nás! Ale to neznamená, že nás v našem životě nepotkají i zlé věci, zlá období a těžké chvíle. Počítejme s tím, ale nebojme se toho! Pán je stále s námi a má o nás péči. On nás provede vším! O Něj se můžeme a máme opřít v každé situaci.

Lidé k Bohu volají teprve, když se dostanou do situace, se kterou si nevědí rady. Jako těžká nemoc jejich nebo jejich blízkých. Ale obviňují Jež, když to nejde podle jejich představ. Důvěra Kristu a naše modlitby mají vždy smysl a jsou potřebné a užitečné, i když mají někdy jiný výsledek, než bychom si přáli nebo očekávali. Pán vždy ví, co dělá a jaký je účel toho, co na nás dopouští.

Naučme se chodit s Pánem v dobrých časech, trávit s Ním čas, chválit Jež a děkovat Mu za všechno. Když to budeme dělat v dobrých časech, naše víra a důvěra Bohu poroste. A když přijdou zlá období, naše důvěra Pánu nás posílí a my se i v těch zlých časech opřeme o Něj a dále Jež budeme chválit a děkovat Mu za všech okolností. A také si uvědomme a dobře pamatujme, že právě v těch nejtěžších obdobích našeho života je nám Pán nejbližší! V těchto zlých časech se toho nejvíce naučíme o Boží dobrotě a péči. Je to čas naší největší proměny i příležitosti ukázat svému okolí Boha v akci.

Na závěr chci vám všem popřát krásné a pohodové prožití adventu, Vánoc a závěru roku a rok 2020 plný Božího požehnání, Jeho stálé blízkosti a osobního a duchovního růstu.

Jan Řežábek ml.

MODLITBA

Neustále se modlete. Ve všem vzdávejte díky, neboť toto je pro vás Boží vůle v Kristu Ježíši. 1. Tes. 5, 17-18

Pokud jsi vyrůstal v prostředí, kde modlitba byla běžnou věcí, pak možná o ní ani nepřemýšlíš. Ale pro ty, kteří se setkali s modlitbou až později ve svém životě, pro ně to může být docela zvláštní. Jak může šeptání slov do vzduchu anebo prostě jenom soustředění mysli být prostředkem ke komunikaci s Bohem? Jak vůbec může něco takového vést k nějaké smysluplné a očekávané změně? Modlitba je jednoduchý způsob komunikace s naším nebeským Otcem. Stejně jako komunikace s někým, koho miluješ, modlitba je intimním rozhovorem, kde vzájemně mluvíte a kde se člověk dozvídá věci, které jsou pro něj nové. Modlitba není pouze o tom, že ty mluvíš k Bohu. Je taky o tom, že nasloucháš, co chce Bůh říct tobě. Bůh ví o nás vše a přesto je modlitba ohromným darem, když mu věci můžeš říkat osobně a navazovat tak intimní vztah. A taky je darem, abychom slyšeli a učili se slyšet, co nám říká On. To je důvod, proč Pavel říká ‚neustále se modlete, neochabujte‘.

Přesto mnozí ignorují možnost komunikovat s Bohem, někdy proto, že mají pocit, že mají věci pod kontrolou a nic nepotřebují. Nebo jsou tak vtaženi do svého současného úkolu, že ani nevnímají, že někdo "stojí vedle". Anebo - problém je tak malý, že ani nestojí za to obtěžovat s tím Boha - vyřeším si to sám. Ale v tom je právě krása vztahu s Bohem, že je schopen řešit nemožné problémy a miluje nás natolik, že stojí při nás i v těch malých. Nic v Božích očích není nevýznamné. Přichází k nám s otevřenou náručí a touží po našem srdci a lásce.

Vybráno z časopisu Cestou života

MODLITEBNÍ SETKÁNÍ PRO ŽENY

CESTY

ke smíření



25.1.2020 od 10:00

budova AC Kolín

V Zídkách 402

APOŠTOLSKÁ CÍRKEV
VÍCE INFO: WWW.EVANET.ESTRANKY.CZ

Neděle 22. prosince 2019

Vánoční bohoslužba v 9:00 hod.
s krátkým vystoupením dětí

Neděle 29. prosince 2019

Bohoslužba v 9:00 hod.

Úterý 31. prosince 2019

Silvestrovský večer od 17:00 hod.

Neděle 5. ledna 2020

Bohoslužba v 9:00 hod.

Neděle 12. ledna 2020

Oblastní Bohoslužba v 9:30 hod., Dům kultury Ostrava

Přejeme požehnané Vánoce
prožité v blízkosti našeho Spasitele
a Boží požehnání v roce 2020.

**Sborové
noviny**

číslo 12, ročník 27

SbN vycházejí jako měsíčník pro potřebu AC v Karviné a jsou distribuovány zdarma. Jakékoliv příspěvky vždy vítáme! Články, recenze, slovo povzbuzení, svědectví a jiné můžete předávat osobně v kanceláři sboru anebo zasílat na uvedené adresy. Na schválení vyučujících příspěvků mají vyhrazené právo starší sboru a pastor.

Uzávěrka příjmu příspěvků do dalšího čísla SbN: **2. 1. 2020**

Apoštolská církev, Za Panelárnou 2481/2, 735 06 Karviná 6, č. tel.:+420 596 318 745
e-mail: ackarvina@volny.cz, web: www.ackarvina.cz, č. účtu 2200929323/2010